

Nr (

Griffie

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET ARRONDISSEMENT
KORTRIJK, PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, TWAALFDE KAMER MET
EEN RECHTER, RECHTSPREKENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN

Nr 1825

Rep

PRO IUSTITIA

Vonnis dd.08.11.2006

Gezien de processtukken en namelijk de dagvaarding betekend
bij exploit van gerechtsdeurwaarder

: met standplaats te , dd. 29 december
2003,

: met standplaats te dd. 29 december
2003

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE,

tegen :

: geboren te , bediende, wonende te
;

: geboren , architect, wonende te
;

- ter zitting vertegenwoordigd door Meester : advocaat te -

: geboren , aannemer
bouwwerken, wonende te ;

- ter zitting vertegenwoordigd door Meester : advocaat te -

ten einde terecht te staan ter zake van :

Bij inbreuk op artikel 44 § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 64, 1°, 2° en 5° lid en
65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de
stedenbouw (B.S. 12.04.1962), tot en met 24 maart 1997,
vanaf 25 maart 1997 bij inbreuk op artikel 42 § 1-1° strafbaar gesteld door de artikelen 66, 1°,
2°, 5° en 68 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober
1996 (B.S. 15 maart 1997) en vanaf 01 mei 2000 bij inbreuk op artikel 99 § 1.1°, strafbaar
gesteld door de artikelen 146 lid 1.1°, en art. 146 lid 9, 147 en 149 § 1 van het Decreet van 18

Gehoord de uiteenzetting van de zaak door _____, gerechtelijk stagiair in het parket te Kortrijk, bij beslissing dd. 24 maart 2006 van de heer Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Gent opdracht gegeven om, met ingang van 1 april 2006, het ambt van Openbaar Ministerie tijdelijk waar te nemen bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk

Gehoord de uiteenzetting der zaak door _____, Eerste- substituut-procureur des Konings.
en _____, substituut-procureur des Konings

Na de beklaagde _____ ondervraagd te hebben.

Gehoord de middelen van verdediging voorgedragen door :

- Meester _____, advocaat te _____ voor _____ die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt,

- Meester _____ loco meester _____ advocaat te _____ voor _____ en _____, die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt voor beide beklaagden.

Gehoord het Openbaar Ministerie dat de zaak samenvat en conclusie neemt strekkende tot de veroordeling van de beklaagden bij toepassing van de strafbepaling en geeft gemotiveerd negatief advies in verband met de vraag tot het bekomen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor alle beklaagden.

En na beraadslaagd te hebben,

DE RECHTBANK,

Gezien de artikelen:

38-40-63-85 SWB

zoals bij de tenlasteleggingen vermeld

1 Wet 5.3.1952 laatst gewijzigd door artikel 4 Wet 26.06.2000

29 Wet 01.08.1985 houdende fiscale en andere bepalingen art. 3 programmawet 24.12.1993

1 K.B. 23.12.1993 tot wijziging van artikel 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken

182, 184, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering

2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Gelet op de wetten van 26.06.2000 en 30.06.2000 betreffende de invoering van de euro.

Gelet op het tussenvonnis van deze rechtbank in datum van 1 maart 2006 waarbij de debatten ambtshalve werden heropend teneinde het Openbaar Ministerie te laten nagaan of de bewuste bouwconstructie al dan niet gelegen is in een "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" van het gewestplan

Gelet op het aanvullend onderzoek terzake waaruit blijkt dat bewust bouwconstructie gelegen is in een " landschappelijk waardevol agrarisch gebied ".

Een " landschappelijk waardevol agrarisch gebied " is een " agrarisch gebied met bijzondere waarde " dat valt onder een " ruimtelijk kwetsbaar gebied " in de zin van artikel 146, laatste lid D.R.O.

De feiten van het onder B ten laste gelegd misdrijf van instandhouden zijn derhalve op heden nog strafbaar aangezien de handelingen en werken gelegen zijn in een " ruimtelijk kwetsbaar gebied " zoals omschreven in artikel 146, laatste lid D.R.O. (vgl. Cass. 22 februari 2005, nr.

0

0

0

Eerste beklaagde kwam op 18 juli 1996 een bouwvergunning voor " het verbouwen en saneren van een bestaande woning " .

Op 26 mei 1998 werd een proces-verbaal van vaststelling en van stillegging opgesteld (stuk 3 strafdossier) waarin vermeld werd dat : " De te verbouwen woning werd volledig gesloopt en heropgebouwd met totaal nieuwe materialen. Tevens werd de nieuwe voorgevel ongeveer 1 meter achter de bestaande te behouden voorgevel ingeplant " .

Het stakingsbevel werd op 27 mei 1998 bekrachtigd.

Uit de verklaringen van de bouwheer (eerste beklaagde) , de architect (tweede beklaagde) en de aannemer (derde beklaagde) blijkt dat de staat waarin de bestaande woning verkeerde, niet juist werd ingeschat, zodat de werken werden uitgevoerd in strijd met de voormelde afgeleverde vergunning van het C.B.S. d.d. 18 juli 1996. Het slopen en het heroprichten diende het voorwerp uit te maken van een nieuwe bouwaanvraag.

Ondanks diverse regularisatiepogingen werd er geen regularisatievergunning bekomen. Deze niet vergunde toestand werd tot op heden in stand gehouden.

0

0

0

De strafvordering met betrekking tot de feiten van het onder A ten laste gelegd misdrijf van uitvoering is op heden nog niet vervallen door verjaring. De laatste nuttige stuitingsdaad binnen de eerste vijfjarige periode werd gesteld op 18 februari 2003 zijnde het toesturen van het P.V. aan de Procureur des Konings door de commissaris van Politie (zie stuk 87 strafdossier) Vanaf deze datum begint de tweede vijfjarige termijn te lopen .

0

0

0

1. Wat betreft de eerste beklaagde

De feiten van het onder A en onder B ten laste gelegde misdrijf, zoals omschreven in de dagvaarding, zijn bewezen in hoofde van beklaagde, zijnde de bouwheer.

Er is eenheid van strafbaar opzet voorhanden zodat overeenkomstig artikel 65 SWB slechts één straf dient opgelegd, de zwaarste.

Er kan niet worden ingegaan op de vraag van beklaagde haar de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen, gelet op het feit dat beklaagde niet concreet aantoont dat een veroordeling terzake haar declassering zou teweegbrengen of haar reclassering in de weg zou staan.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten alsmede met het blanco-strafverleden van beklaagde zodat het opleggen van een geldboete een passende sanctie zal uitmaken, van aard haar te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de wettelijke voorschriften terzake dient te houden.

De geldboete dient in euro uitgesproken te worden en verhoogd te worden met 40 opdecimen daar de feiten zich voordeden tussen 28.04.1997 en 26.05.1998 en vanaf 27.05.1998 tot 22.12.2003, dus ook ná 1 januari 2002 doch vóór 29 februari 2004.

2. Wat betreft de tweede beklaagde

De feiten van het onder A ten laste gelegd misdrijf met de verzwarende omstandigheid omschreven in artikel 146, lid 9 DORO zoals voorzien in de dagvaarding, is bewezen in hoofde van beklaagde, zijnde de architect.

De feiten van voormeld misdrijf maken thans een inbreuk uit op de artikelen 99 § 1-1°, 146 lid 1-1°, 146 lid 9, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999.

De straf, thans voor het misdrijf bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het plegen van het misdrijf was bepaald. Met toepassing van artikel 2 al 2 SWB past de rechtbank de minst zware straf toe, zijnde deze bepaald in het coördinatie-decreet betreffende de ruimtelijke ordening van 22 oktober 1996.

Er kan niet worden ingegaan op de vraag van beklaagde hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen, gelet op de ernst der feiten.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst der feiten alsmede met het blanco-strafverleden van beklaagde zodat verzachtende omstandigheden worden toegepast met betrekking tot de op te leggen geldboete, dewelke echter van zodanige aard

dient te zijn om hem te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de wettelijke voorschriften terzake dient te houden.

Wat de geldboete betreft dient verder rekening gehouden te worden met de wetgeving omtrent de invoering van de euro.

De geldboete die aan beklaagde kan worden opgelegd is ingevolge de wetsbepalingen inzake de omzetting naar de euro zwaarder dan de geldboete die ten tijde van het misdrijf door de wetgever voorzien was. De beginselen inzake de toepassing van de minst zware straf (artikel 2 lid 2 SWB) moeten aldus toegepast worden.

3. Wat betreft de derde beklaagde

De feiten van het onder A ten laste gelegd misdrijf met de verzwarende omstandigheid omschreven in artikel 146, lid 9 DORO en zoals voorzien in de dagvaarding, is bewezen in hoofde van de beklaagde, zijnde de aannemer

De feiten van voormeld misdrijf maken thans een inbreuk uit op de artikelen 99 § 1-1°, 146 lid 1-1°, 146 lid 9, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999.

De straf thans voor het misdrijf bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het plegen van het misdrijf was bepaald. Met toepassing van artikel 2 al 2 SWB past de rechtbank de minst zware straf toe, zijnde deze bepaald in het coördinatiedecreet betreffende de ruimtelijke ordening van 22 oktober 1996 .

Er kan niet worden ingegaan op de vraag van beklaagde hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen, gelet op de ernst der feiten.

Bij de straffoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst der feiten alsmede met het blanco-strafverleden van beklaagde zodat verzachtende omstandigheden worden toegepast met betrekking tot de op te leggen geldboete, dewelke echter van zodanige aard dient te zijn om hem te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de wettelijke voorschriften terzake dient te houden.

Wat de geldboete betreft dient verder rekening gehouden te worden met de wetgeving omtrent de invoering van de euro.

De geldboete die aan beklaagde kan worden opgelegd is ingevolge de wetsbepalingen inzake de omzetting naar de euro zwaarder dan de geldboete die ten tijde van het misdrijf door de wetgever voorzien was. De beginselen inzake de toepassing van de minst zware straf (artikel 2 lid 2 SWB) moeten aldus toegepast worden.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT :

Bij schrijven van 27 mei 1998 vordert de (toenmalige) gemachtigde ambtenaar overeenkomstig artikel 68 par 1.a van het D.R.O., gecoördineerd op 22 oktober 1996 het herstel van de plaats in de voorgaande staat. hetgeen concreet inhoudt : de volledige afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructie en het verwijderen van alle bouwmaterialen buiten het terrein.

In bijkomende orde wordt het opleggen van een dwangsom van 5.000 BEF (thans 123,95 euro) per dag gevorderd bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Bij schrijven van 13 juni 2001 actualiseert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zijn herstellenvordering. Het herstel in de oorspronkelijke staat wordt bevestigd, implicerende : het volledig slopen van de wederrechtelijk opgerichte constructie inclusief funderingen en het verwijderen van alle gesloopte bouwmaterialen van het terrein. Het opleggen van een dwangsom van 5.000 BEF (thans 123,95 euro) wordt bevestigd.

Het door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf, omschreven onder de feiten A en B van het ten laste gelegd misdrijf, een einde te stellen.

Tot deze herstellenvordering werd beslist door de bevoegde instantie ; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ; zij strookt met de wet. Het behoort de rechtbank niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen. Volgens de rechtbank steunt de vordering niet op maatstaven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

Er wordt verder terecht de oplegging van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot dit herstel. Het gevorderde bedrag van de dwangsom is redelijk rekening houdende met de omvang van de uitgevoerde werken.

Er is terzake geen reden voorhanden om een meerwaardesom te bepalen.

Om deze redenen,
De Rechtbank,
wijzende op tegenspraak,

1. Verklaart de tenlasteleggingen A en B bewezen in hoofde van

Veroordeelt

voor de tenlasteleggingen A en B

tot een geldboete van driehonderd euro, - effectief -
te verhogen met 40 opdecimen,
hetzij duizend vijfhonderd euro ,

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn door de wet gesteld, de
geldboete zal vervangen worden door een gevangenisstraf van dertig dagen .

Veroordeelt tot één derde der gerechtskosten begroot voor haar op 71
euro .

Verwijst tot het betalen van een som van vijftwintig euro
ingevolge artikel 1 K.B. 23.12.1993 tot wijziging van art. 91 K.B. 28.12.1950 houdende
algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken. (ingevolge het K.B. dd. 11.12.2001
betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie , B.S. 22.12.2001) .

Verplicht eenmaal een bijdrage van vijftwintig euro te verhogen
met 45 opdecimen, hetzij honderd zevenendertig euro en vijftig cent te betalen bij wijze
van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke
gewelddaden overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en
andere bepalingen .

2. Verklaart de tenlastelegging A bewezen in hoede van

Veroordeelt i voor de tenlastelegging A – na toepassing van artikel 85 SWB

tot een geldboete van vijfhonderd
te verhogen met 1990 opdecimen,
hetzij honderdduizend : 40,3399 =
tweeduizend vierhonderd achtenzeventig euro en vierennegentig cent –
effectief -

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn door de wet gesteld, de
geldboete zal vervangen worden door een gevangenisstraf van vijftig dagen

Veroordeelt tot één derde de gerechtskosten begroot voor hem op 71 euro .

Verwijst tot het betalen van een som van vijftwintig euro ingevolge artikel 1 K.B. 23.12.1993 tot wijziging van art. 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken. (ingevolge het K.B. dd. 11.12.2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie , B.S. 22.12.2001) .

Verplicht eenmaal een bijdrage van vijftwintig euro te verhogen met 45 opdecimen, hetzij honderd zevenendertig euro en vijftig cent te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldadaden overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen .

3. Verklaart de tenlastelegging A bewezen in hoofde van

Veroordeelt voor de tenlastelegging A – na toepassing van artikel 85 SWB -

tot een geldboete van vijfhonderd te verhogen met 1990 opdecimen, hetzij honderdduizend : 40,3399 – tweeduizend vierhonderd achteuizeventig euro en vierennegentig cent – effectief -

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn door de wet gesteld, de geldboete zal vervangen worden door een gevangenisstraf van vijftig dagen

Veroordeelt tot een derde der gerechtskosten begroot voor hem op 70,52 euro.

Verwijst tot het betalen van een som van vijftientig euro ingevolge artikel 1 K.B. 23.12.1993 tot wijziging van art. 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken. (ingevolge het K.B. dd. 11.12.2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie , B.S. 22.12.2001).

Verplicht eenmaal een bijdrage van vijftientig euro te verhogen met 45 opdecimen, hetzij honderd zevenendertig euro en vijftig cent te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen .

En op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur :

Beveelt

over te gaan tot herstel van de plaats, nader vermeld in de dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand, hetgeen inhoudt : het volledig slopen van de wederrechtelijk opgerichte constructie inclusief funderingen en het verwijderen van alle gesloopte bouwmaterialen van het terrein.

En dit binnen een termijn van TIEN MAANDEN vanaf de datum waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan.

Voor het geval dat

: de plaats niet binnen de gestelde termijn in de vorige staat hersteld hebben, beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van Burgemeester en Schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ,

1 gehouden zullen zijn tot het betalen aan de Vlaamse Gemeenschap van een dwangsom van honderd drieëntwintig euro en vijfennegentig cent per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel en dit vanaf de dag volgend op het verstrijken van de termijn van tien maanden .

